

Kísérőtanári beszámoló

Erasmus+ - Gateway to the World

Heves Vármegyei SZC Sárvári Kálmán Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium

2024. augusztus 9–29. között három hetet töltöttünk az olaszországi Panniban, ahol hat tanuló – három felszolgáló és három szakács – vett részt szakmai mobilitáson. A csoportot Maráczai Csaba kísérte.

Már az utazás előtt izgatott várakozás töltötte el a diákokat, hiszen többségük még soha nem repült repülőgéppel. Az iskolánk busza szállította a csoportot a budapesti repülőtérre, ahonnan izgalmas élményekkel teli repülőút várt ránk. A diákok érdeklődve figyelték a fedélzeti történeteket, fegyelmezetten és nyugodtan viselkedtek, és nagy örömmel fogadták a landolást.

Bariba érkeztünk, ahol már várt bennünket az olasz összekötőnk – egyben a gyakorlati hely tulajdonosa is. Egy háromórás buszos utazást követően érkeztünk meg Panniba. Már az első pillanattól kezdve kedvező körülmények fogadtak bennünket: csodálatos, napsütéses időjárás, kellemes meleg, amely az egész ott-tartózkodásunkat végigkísérte, és hozzájárult a jó hangulathoz, valamint a szabadidős programok élvezetéhez.

Az első hétvége a környék felfedezésével telt. A kísérőtanár megmutatta a munkahelyeket, bemutatta a diákokat a munkatársaknak, akik megismertették őket az öltözőkkel és a szabályokkal. Másnap a tanulók megkapták a következő hetekre vonatkozó munkabeosztásukat. A hétköznapi munkahelyi környezet megismerésével, beilleszkedéssel teltek. A tanulók gyorsan eligazodtak Panniban, hamar alkalmazkodtak az új környezethez, és jól teljesítettek a gyakorlatokon.

A szállás egy magánszállás volt, ahol a diákok két szobában laktak. Önállóan főztek, mostak, vasaltak, és a bevásárlást is közösen oldották meg. Esténként sétálni indultak vagy beszélgettek a helyiakkal, akikkel egyre bátrabban kommunikáltak.

Szabadidejükben egy pékséget és egy helyi cukrászdát is meglátogattunk, ahol különféle olasz pékárukat és süteményeket kóstolhattunk meg – ez a program is nagy élmény volt számukra.

A kísérőtanár rendszeresen látogatta a gyakorlati munkahelyeket, beszélt a munkahelyi vezetőkkel, és figyelemmel kísérte a tanulók teljesítményét. A visszajelzések minden esetben pozitívak voltak. A diákok a munkanaplók kitöltésében is segítséget kaptak, és esténként sor került élménybeszámolókra, a napi tapasztalatok megbeszélésére is.

A tanulók minden héten egy alkalommal magyaros ételeket főztek a helyi személyzetnek és a közösség meghívott tagjainak (pl. a polgármesternek, a plébánosnak). Az ételek nagy sikert arattak – különleges ízviláguk és elkészítési módjuk lenyűgözte az olasz vendégeket.

A három hét alatt a kísérőtanár tartotta a kapcsolatot az otthoni intézménnyel, kollégákkal és az olasz partnerekkel. A diákok gyakran használták telefonjaikat fordításra, így sok új olasz kifejezést tanultak meg, miközben az angoltudásuk is észrevehetően fejlődött a helyiekkel való kommunikáció során.

A kapcsolattartás főként személyesen zajlott, de időnként a Messenger alkalmazást is használták információk megosztására, képek küldésére.

A három hét gyorsan elrepült. A diákokat a munkahelyeken elismerő szavakkal, apró ajándékokkal búcsúztatták. Az utolsó estén ünnepélyes olasz vacsora keretében okleveleket és kis meglepetéseket kaptak, ezzel ismerve el a szorgalmukat és kiváló szakmai hozzáállásukat.

A tanulók az ott töltött idő alatt sokat fejlődtek: önállóbbá, felelősségteljesebbé váltak, magabiztosabban kommunikáltak, és nyelvi készségeik is jelentősen javultak – különösen az angol és olasz nyelv használatában.

Úgy vélem, hogy ez a mobilitás fontos mérföldkő volt a tanulók személyiségfejlődésében, idegen nyelvi és szakmai kompetenciáik fejlődésében, valamint új élmények és készségek elsajátításában. Kísérőtanárként számomra is értékes tapasztalatokat hozott ez az út.

Eger, 2024. szeptember 10.

Maráczai Csaba
kísérő

